

Czwartek, 2 lutego 2012 r.

zarejestrowania spółki w przyjmującym państwie członkowskim. Organ zajmujący się rejestracją w przyjmującym państwie członkowskim powinien sprawdzić, czy spełnione zostały wymogi rzeczowe i formalne dotyczące przeniesienia, w tym wymogi dotyczące utworzenia takiej spółki obowiązujące w przyjmującym państwie członkowskim.

Właściwy organ przyjmującego państwa członkowskiego powinien poinformować bezzwłocznie odpowiedni organ w państwie członkowskim pochodzenia o dokonaniu rejestracji. Wówczas właściwy organ w państwie członkowskim pochodzenia powinien wykreślić spółkę z rejestru.

W celu ochrony osób trzecich informacje o zarejestrowaniu spółki w przyjmującym państwie członkowskim oraz o jej wykreśleniu z rejestru w państwie członkowskim pochodzenia powinny zostać odpowiednio opublikowane.

Zalecenie 6 (dotyczące środków ochronnych)

Spółka, przeciwko której wszczęto postępowanie o rozwiązanie, likwidację, ogłoszenie upadłości lub wstrzymanie płatności lub też inne tego rodzaju postępowanie, nie powinna mieć możliwości przeprowadzenia transgranicznego przeniesienia siedziby.

Do celów postępowania sądowego lub administracyjnego, które jest w toku i rozpoczęło się przed przeniesieniem siedziby, należy uznać, że spółka ma siedzibę w państwie członkowskim pochodzenia. Istniejący wierzyciele powinni mieć prawo do zabezpieczenia.

Zalecenie 7 (dotyczące praw pracowników)

Przy przenoszeniu siedziby należy zachować prawa uczestnictwa pracowników. Uczestnictwo pracowników powinno w zasadzie podlegać ustawodawstwu przyjmującego państwa członkowskiego.

Ustawodawstwo przyjmującego państwa członkowskiego nie powinno mieć jednak zastosowania, jeżeli:

- (a) nie zapewnia co najmniej równoważnego poziomu uczestnictwa, jaki ma zastosowanie w państwie członkowskim pochodzenia, lub
- (b) nie zapewnia pracownikom zakładów spółki znajdujących się w innych państwach członkowskich takich samych uprawnień w zakresie wykonania prawa uczestnictwa, jakie przysługiwały im przed przeniesieniem.

Ponadto przepisy prawne dotyczące praw pracowników powinny być zgodne z dorobkiem prawnym.

Kontrola budżetowa unijnej pomocy humanitarnej UE

P7_TA(2012)0020

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 2 lutego 2012 r. w sprawie kontroli budżetowej pomocy humanitarnej UE zarządzanej przez ECHO (2011/2073(INI))

(2013/C 239 E/04)

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 214 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) dotyczący pomocy humanitarnej,
- uwzględniając rozporządzenie finansowe ⁽¹⁾ oraz przepisy wykonawcze do niego ⁽²⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. L 248 z 16.9.2002, s.1.

⁽²⁾ Dz.U. L 357 z 31.12.2002, s.1.

Czwartek, 2 lutego 2012 r.

- uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) 1257/96 z dnia 20 czerwca 1996 r. dotyczące pomocy humanitarnej ⁽¹⁾,
- uwzględniając swe poprzednie rezolucje z dnia 27 września 2011 r. w sprawie wzmocnienia europejskiej zdolności reagowania w przypadku klęsk i katastrof: rola ochrony ludności i pomocy humanitarnej ⁽²⁾, z dnia 19 stycznia 2011 r. w sprawie sytuacji na Haiti rok po trzęsieniu ziemi: pomoc humanitarna i odbudowa ⁽³⁾, z dnia 10 lutego 2010 r. w sprawie niedawnego trzęsienia ziemi na Haiti ⁽⁴⁾, z dnia 29 listopada 2007 r. w sprawie ogłoszenia europejskiego konsensusu w sprawie pomocy humanitarnej i z dnia 18 stycznia 2011 r. w sprawie realizacji Konsensusu europejskiego w sprawie pomocy humanitarnej: przegląd śródkresowego planu działania i dalsze kroki ⁽⁵⁾,
- uwzględniając rezolucje w sprawie absolutorium z wykonania budżetu ogólnego Unii Europejskiej na rok budżetowy 2008 z dnia 5 maja 2010 r. ⁽⁶⁾ oraz na rok budżetowy 2009 z dnia 10 maja 2011 r. ⁽⁷⁾;
- uwzględniając sprawozdania roczne Europejskiego Trybunału Obrachunkowego (ETO) dotyczące wykonania budżetu za rok budżetowy 2008 ⁽⁸⁾ i za rok budżetowy 2009 ⁽⁹⁾ wraz z odpowiedziami kontrolowanych instytucji,
- uwzględniając sprawozdania specjalne ETO: nr 3/2006 dotyczące pomocy humanitarnej Komisji Europejskiej na rzecz obszarów dotkniętych tsunami, nr 6/2008 „Pomoc udzielona przez Komisję Europejską na rzecz odbudowy koniecznej w następstwie uderzenia fali tsunami i huraganu Mitch”, nr 15/2009 „Pomoc UE realizowana za pośrednictwem organów należących do struktur Narodów Zjednoczonych: proces podejmowania decyzji i monitorowanie” i nr 3/2011 „Wydajność i skuteczność pomocy UE przekazywanej za pośrednictwem Organizacji Narodów Zjednoczonych w krajach dotkniętych konfliktami”,
- uwzględniając sprawozdania roczne i sprawozdania z rocznej działalności za lata budżetowe 2009 i 2010 Dyrekcji Generalnej ds. Pomocy Humanitarnej i Ochrony Ludności (DG ECHO) oraz załączniki do tych sprawozdań,
- uwzględniając sprawozdanie roczne dotyczące polityki w zakresie pomocy humanitarnej i jej realizacji w 2009 r. (COM(2010)0138) oraz towarzyszący mu dokument roboczy Komisji (SEC(2011)0398),
- uwzględniając sprawozdanie roczne dotyczące polityki Unii Europejskiej w zakresie pomocy humanitarnej i ochrony ludności oraz wdrażania tej polityki w 2010 r. (COM(2011)0343) oraz towarzyszący mu dokument roboczy Komisji (SEC(2011)0709),
- uwzględniając ramową umowę finansowo-administracyjną (FAFA) zawartą między Komisją Europejską a Organizacją Narodów Zjednoczonych,
- uwzględniając umowę ramową o partnerstwie (FPA) między Komisją a organizacjami humanitarnymi,
- uwzględniając art. 48 Regulaminu,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji Kontroli Budżetowej oraz opinię Komisji Rozwoju (A7-0444/2011),

⁽¹⁾ Dz.U. L 163 z 2.7.1996, s.1.

⁽²⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2011)0404.

⁽³⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2011)0018.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 341 E, 16.12.2010, s. 5.

⁽⁵⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2011)0005.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 252 z 25.9.2010, s. 1.

⁽⁷⁾ Dz.U. L 250 z 27.9.2011, s. 1.

⁽⁸⁾ Dz.U. C 269 z 10.11.2009, s. 1.

⁽⁹⁾ Dz.U. C 303 z 9.11.2010, s. 1.

Czwartek, 2 lutego 2012 r.

- A. mając na uwadze, że dramatycznie rośnie liczba, częstotliwość, zasięg i dotkliwość klęsk humanitarnych dotyczących coraz więcej części świata;
- B. mając na uwadze, że wiodąca rola UE na świecie jako podmiotu niosącego pomoc humanitarną oraz wzrost liczby i częstotliwości interwencji w obrębie UE i poza nią w połączeniu z obecnymi ograniczeniami budżetowymi podkreślają znaczenie należytego zarządzania finansami w oparciu o zasady gospodarności, wydajności i skuteczności;
- C. mając na uwadze, że gigantyczne katastrofy na Haiti i w Pakistanie pokazały raz jeszcze, że instrumenty, jakimi dysponuje UE, by reagować na klęski żywiołowe, wymagają poprawy w zakresie skuteczności, szybkości reagowania oraz jej koordynacji;

Wydajność i skuteczność systemu kontroli, monitorowania i nadzoru DG ECHO

1. odnotowuje determinację DG ECHO i środki podjęte celem poprawienia wydajności i skuteczności pomocy humanitarnej UE;
2. przypomina opinię ETO zawartą w jego sprawozdaniach rocznych, iż ogólne kontrole ex ante, systemy monitorowania i kontroli, działalność audytowa ex post, funkcjonowanie wewnętrznego audytu DG ECHO na ogół są skuteczne; podkreśla jednakże, że istnieje możliwość poprawy pod wszystkimi tymi względami;

Partnerzy ramowej umowy o partnerstwie (FPA): Organizacje pozarządowe

3. odnotowuje, że stosunki między ECHO a jej partnerskimi organizacjami pozarządowymi są regulowane przez FPA, zaś do wykonania budżetu wykorzystuje się metodę bezpośredniego zarządzania scentralizowanego;
4. z zadowoleniem przyjmuje większą elastyczność i skuteczność, jakich udzieliła FPA z 2008 r. w porównaniu z FPA z 2005 r., w tym podejście bardziej ukierunkowane na wynik, wprowadzenie mechanizmów kontroli „A” i „P”, znaczne uproszczenie i doprecyzowanie w wyniku opracowania wytycznych; wzywa Komisję do dalszego udoskonalania środków, które poprawią skuteczność współpracy z partnerami FPA w ramach FPA na okres po 2012 r.; podkreśla znaczenie zwiększenia skuteczności współpracy oraz ograniczenia nadmiernego obciążenia administracyjnego dla partnerów FPA, przy jednoczesnym zapewnieniu wysokiego poziomu rozliczalności i przejrzystości;
5. wzywa Komisję do poprawy metod pracy i praktyk oceniania tego, czy potencjalny partner kwalifikuje się do FPA; przypomina, że doświadczenia zdobyte przed podpisaniem FPA w 2008 r. pokazują, iż początkowa ocena partnerów dokonana w oparciu o mechanizm kontroli „P” i w oparciu o wiarygodność ich systemów kontroli wewnętrznej oraz solidności finansowej była zbyt optymistyczna; przypomina, że wraz z udzieleniem tego statusu w oparciu o początkową ocenę, partnerów podlegających mechanizmowi kontroli „P” rzadziej poddaje się audytowi co do ich systemów kontroli wewnętrznej i zezwała się im na korzystanie z własnych procedur udzielania zamówień publicznych, zaś ich działania nie podlegają umownym limitom finansowania; przypomina, że w wyniku oceny przeprowadzonej na mocy FPA z 2008 r. status wielu partnerów został obniżony do „A”, tj. podmiotów objętych mechanizmem kontroli „A”;
6. wzywa Komisję do zapewnienia, by wyróżnione podczas regularnych audytów słabości w systemach partnerów zostały przezwyciężone w terminie oraz by podjęto konieczne działania, jeśli jeszcze tego nie uczyniono; przypomina, że kontrolerzy zewnętrzni muszą kontynuować wysiłki zmierzające do poprawy jakości zaleceń udzielanych partnerom, przy uwzględnianiu specyficznej struktury partnerów, aby zagwarantować akceptację i realność tych zaleceń; podkreśla, że dokumentowanie ocen propozycji działań w zakresie pomocy humanitarnej musi być nadal usprawniane i normalizowane, by umożliwić dokonywanie ich ogólnych porównań;

Czwartek, 2 lutego 2012 r.

7. wierzy, że gotowe mechanizmy audytu i monitorowania gwarantują wyższą rozliczalność co do oceniania skuteczności i wydajności partnerów FPA niż w przypadku partnerów ONZ; zwraca jednak uwagę, że organizacja międzynarodowa w rodzaju ONZ nie może być porównywana z partnerami FPA;

Organizacje międzynarodowe, ONZ

8. zauważa, że stosunki DG ECHO z jej partnerami z ramienia ONZ reguluje ramowa umowa finansowo-administracyjna (FAFA), natomiast stosunki ze strukturami Czerwonego Krzyża oraz z Międzynarodową Organizacją ds. Migracji podlegają FPA odnoszącej się do organizacji międzynarodowych; przypomina, że w obu przypadkach do wykonania budżetu wykorzystuje się metodę wspólnego zarządzania;

9. zwraca uwagę, że warunki i wprowadzenie kontroli oraz działania następcze odnośnie do środków UE objętych wspólnym zarządzaniem wykazały poważne słabości; apeluje do Komisji o uzgodnienie, zwłaszcza z agencjami ONZ, takich wymaganych środków, które umożliwią zaufanie pracy audytorskiej prowadzonej przez organy ONZ oraz wzmocnienie i zwiększenie pewności uzyskanej na podstawie istniejących kontroli, w tym weryfikacji;

10. przypomina, że trwający przegląd rozporządzenia finansowego (RF) sugeruje, żeby środki UE skierowane do ONZ i organizacji międzynarodowych były zarządzane zgodnie z przepisami zarządzania pośredniego;

11. podkreśla, że wymogi w zakresie kontroli dla zarządzania pośredniego funduszami UE muszą być równie rygorystyczne co te, które obowiązują dla zarządzania dzielonego; nalega, by dla partnerów DG ECHO ustanowić taki sam poziom rozliczalności odnośnie do zarządzania pośredniego funduszami UE, jak ten, o którym mowa w art. 57 ust. 5 wniosku Komisji dotyczącego rozporządzenia finansowego; podkreśla, że dostęp do sprawozdań z audytu partnerów ECHO ma podstawowe znaczenie dla sprawdzenia, czy należycie zarządzano finansami w przypadku działań finansowanych z budżetu UE;

12. nalega, by wyniki audytu udostępniono terminowo z myślą o władz udzielającej absolutorium, bez uszczerbku dla uprawnień i kompetencji ETO i OLAF;

13. ubolewa nad ogólnikowym charakterem sprawozdań ONZ, które zawierają niedostateczne informacje na temat wyników; zwraca uwagę, że ze względu na obowiązującą w ONZ zasadę pojedynczej kontroli oraz na fakt, że zakres kontroli przeprowadzanej przez Komisję ograniczony jest do weryfikacji i monitorowania, sprawozdania ONZ pozostają mimo to podstawowym źródłem informacji z myślą o zapewnieniu rozliczalności i przejrzystości;

14. wzywa Komisję do dopilnowania, by sprawozdania ONZ zawierały dostateczne informacje na temat wyników, tj. danych wyjściowych oraz rezultatów, projektów zrealizowanych w okresie objętym sprawozdaniem; podkreśla, że wymierne wskaźniki danych wyjściowych i wyników muszą stanowić integralną część kryteriów sprawozdawczości; ubolewa nad faktem, że przeszło 70% odpowiedzi ECHO na ankiety ETO, które przygotowano z myślą o specjalnym sprawozdaniu ETO 15/2009, pokazuje, że sprawozdania ONZ są spóźnione i wzywa Komisję do przedstawienia najnowszej sytuacji w tym względzie;

15. zwraca uwagę, że istnieją różnice między Komisją a sygnatariuszami FAFA odnośnie do wykładni klauzuli dotyczącej weryfikacji, w szczególności w kwestii prowadzenia kontroli; z zadowoleniem przyjmuje przyjęcie w lipcu 2009 r. obowiązujących zadas co do weryfikacji, jako środka zapewnienia dalszych wytycznych dla stosowania klauzuli dotyczącej weryfikacji oraz wyjaśnień do niej; przypomina, że zgodnie z najnowszymi ustaleniami działu kontroli zewnętrznej (EAS) DG ECHO i ETO w ramach rocznego poświadczenia wiarygodności, istnieje możliwość dalszych wyjaśnień na temat uzgodnionych obowiązujących zasad oraz klauzuli dotyczącej weryfikacji;

Czwartek, 2 lutego 2012 r.

16. zauważa, że dział audytu zewnętrznego nieznacznie skorzystał na podniesieniu liczby pracowników w głównej siedzibie DG ECHO w roku 2010 (z 247 do 289 osób);
17. ubolewa nad trudnościami, jakie napotkało ETO, chcąc uzyskać informacje o działaniach prowadzonych przez partnerów ONZ; przypomina, że zgodnie z klauzulą Fafa dotyczącą weryfikacji, UE, a zatem i ETO, mogą przeprowadzać kontrole finansowe na miejscu i że ONZ jest zobowiązane do udzielenia wszelkich istotnych informacji finansowych; podkreśla, że ONZ musi udzielić ETO koniecznego dostępu do informacji, a tym samym wykonać klauzulę Fafa dotyczącą weryfikacji;
18. z zadowoleniem przyjmuje pozytywne wyniki rozmów ze Światowym Programem Żywnościowym (WFP) oraz z Funduszem Organizacji Narodów Zjednoczonych na rzecz Dzieci (UNICEF), w wyniku których WFP i UNICEF zmieniły swe przepisy, by udostępniać swe sprawozdania z audytu wewnętrznego DG ECHO; wzywa DG ECHO do niezwłocznego przeprowadzenia podobnych negocjacji z innymi agencjami ONZ, by zapewnić łatwy i niebiurokratyczny dostęp do ich sprawozdań z audytu wewnętrznego; wzywa Komisję do informowania co sześć miesięcy właściwych komisji PE o postępach w negocjacjach; podkreśla, że wszystkie sprawozdania z audytu wewnętrznego powinny być udostępniane Komisji w wersji elektronicznej, a nie wyłącznie w siedzibach odpowiednich agencji ONZ;
19. przypomina, że rozmowy z WFP rozpoczęły się w 2010 r. celem uzgodnienia wspólnej metodologii, zgodnie z którą WFP podejmie kontrole audytowe projektów finansowanych przez UE; wzywa Komisję do pomyślnego zakończenia tego celu i do przeprowadzenia podobnych negocjacji z innymi partnerami ONZ;
20. z zadowoleniem przyjmuje obecne wysiłki grupy roboczej ds. rozliczalności i kontroli pomocy związanej z klęskami żywiołowymi utworzonej w ramach Międzynarodowej Organizacji Najwyższych Organów Kontroli (INTOSAI), której przewodniczy członek Europejskiego Trybunału Obrachunkowego; przypomina, że jej dwa główne cele to: (i) ustanowienie wytycznych i sprawdzonych metod z myślą o osiągnięciu optymalnego, jednolitego zintegrowanego modelu sprawozdania i (ii) ustanowienie wytycznych i sprawdzonych metod w obszarze audytu pomocy związanej z klęskami żywiołowymi;
21. jest zdania, że stanowi to ważny krok do przodu na drodze podejmowania wyzwań w zakresie przejrzystości i rozliczalności we współpracy z ONZ oraz innymi organizacjami międzynarodowymi; zachęca grupę roboczą do wypełnienia swego mandatu w ciągu ustalonych ram czasowych;
22. zwraca uwagę, że od czasu ujawnienia nadużyć przez rząd Korei Północnej funduszy ONZ przeznaczonych na działalność humanitarną i rozwojową w 2006 r., szeroko krytykowano brak przejrzystości, rozliczalności, skuteczności i wydajności w zarządzaniu funduszami ONZ; ubolewa, że reforma ONZ nie przyniosła jeszcze żadnych znaczących postępów pod kątem przejrzystości i rozliczalności; podkreśla, że państwa członkowskie UE muszą wykazać się większą wolą polityczną, determinacją i spójnością w posuwaniu reform do przodu oraz zapewnianiu wyższej rozliczalności; wzywa wysoką przedstawiciel Unii ds. zagranicznych i polityki bezpieczeństwa do nadania priorytetowego znaczenie tej kwestii i odgrywania roli wspomagającej;

Skuteczność i wydajność wdrażania pomocy humanitarnej ONZ zarządzanej przez DG ECHO

23. uznaje korzyści płynące z poszukiwania nowych sposobów zapewnienia finansowania przez DG ECHO wraz z jej partnerami; wzywa jednocześnie do poszanowania różnorodności partnerów w dziedzinie finansowania i realizowania międzynarodowych programów humanitarnych – Organizacji Narodów Zjednoczonych, Międzynarodowego Ruchu Czerwonego Krzyża i Czerwonego Półksiężycy, organizacji pozarządowych – i zachęca do zwiększania możliwości podmiotów lokalnych, zważywszy na fakt, że katastrofy mają często charakter transgraniczny i wymagają skoordynowanych i wielostronnych działań; zachęca do dołożenia starań, by zwiększyć możliwości podmiotów lokalnych oraz poprawić zdolności szybkiej oceny i szybkiego reagowania w terenie za pośrednictwem biur Dyrekcji Generalnej ds. Pomocy Humanitarnej i lokalnych ekspertów;

Czwartek, 2 lutego 2012 r.

24. zwraca uwagę, że dokładna i spójna ocena potrzeb stanowi podstawowy warunek wstępny skutecznego wprowadzenia w życie pomocy humanitarnej; przyznaje, że dzięki globalnej ocenie potrzeb (GOP) i ocenie kryzysów zapomnianych (OKZ) pomoc humanitarna zarządzana przez ECHO spełnia żywotne kryterium opierania się ściśle na potrzebach; podkreśla konieczność, by Komisja kontynuowała wysiłki zmierzające do zaangażowania w debatę nad ustanowieniem lepiej skoordynowanej i spójniejszej ocenie potrzeb; z zadowoleniem przyjmuje dialog między Komisją a ONZ w tym względzie;

Partnerzy FPA

25. zwraca uwagę na wysoką jakość pracy partnerów DG ECHO wyłonionych dzięki skutecznej metodzie selekcji, w szczególności za pośrednictwem FPA, i opracowanie norm i praktyk przeznaczonych dla sektora pomocy humanitarnej; podkreśla również, że rzeczywista kontrola wykorzystania środków, dokonywana w ramach audytów partnerów przez prywatne firmy, odgrywa podstawową rolę i przyczynia się do legitymizacji sektora pomocy humanitarnej; odnotowuje jednak – w trosce o utrzymanie różnorodności partnerów i zagwarantowanie dostępu do środków małym i średnim organizacjom pozarządowym – złożoność procedur administracyjnych związanych z dostępem i nadmierne opłaty administracyjne, które są bardzo wysokie dla organizacji pozarządowych, a także spowodowane brakiem zasobów ludzkich trudności napotymane przy audytach, i nawołuje do dostosowania wykorzystywanych narzędzi do logiki sektora pomocy humanitarnej i do potrzeb lokalnych, tak aby pomoc humanitarna była odpowiednio ukierunkowana, a koordynacja działań różnych organizacji zaangażowanych w świadczenie pomocy rozpoczęła się na wczesnym etapie;

26. wyraża uznanie dla działań podejmowanych przez DG ECHO, mających na celu promowanie stosowania innowacyjnych podejść, takich jak „cash-based approach”, a zwłaszcza bezwarunkowych przekazów skierowanych do najbardziej narażonych grup; uważa, że podejścia te, wykorzystując lokalne rynki, mogą być bardziej skuteczne i niekoniecznie zakładają wyższe ryzyko powiernicze niż pomoc w naturze; zachęca w związku z tym DG ECHO do kontynuowania „cash-based approaches” oraz do zachęcania swoich partnerów do ich stosowania;

27. przypomina wnioski, jakie się nasuwają po trzech cyklach audytów siedzib głównych (HQ) przeprowadzonych przez dział kontroli zewnętrznej (EAS) DG ECHO, które odnosiły się do charakteru i trwałości stosunków finansowych między DG ECHO a jej partnerami, do – ogólnie – skutków wykorzystania środków udostępnionych przez Komisję z odpowiednią dozą ostrożności i zgodnie z obowiązującymi przepisami i ustawodawstwem;

28. odnotowuje, że większość zaleceń wynikających z audytów przeprowadzonych przez EAS w HQ partnerów FPA dotyczy przepisów w zakresie zamówień publicznych partnerów; zwraca uwagę na jeden z głównych wniosków z audytów w tych HQ, a mianowicie że nie wszyscy partnerzy FPA (podlegający zarówno mechanizmowi kontroli „A”, jak i „P”) dysponują obowiązującymi procedurami, które są w pełni zgodne z założeniami załącznika IV do FPA z 2008 r.; zauważa problemy odnoszące się do zapewnienia pełnej dokumentacji przetargowej i ustanowienia lepiej udokumentowanych i trwałych procedur udzielania zamówień publicznych;

29. zwraca uwagę, że partnerzy FPA muszą rozwiązać następujące kwestie: ustanowić odpowiednie wewnętrzne mechanizmy kontroli; poprawić własne systemy podziału kosztów i nadać tym systemom większą przejrzystość, poprawić niedociągnięcia we własnych systemach księgowości i zobowiązać swoje administrację do stosowania norm jakości, ustanowić procedury zarządzania ryzykiem dla całej organizacji i podnosić wiedzę o zagrożeniach oszustwami i korupcją;

30. odnotowuje, że partnerzy ECHO mogą podzlecać partnerom wykonawczym prowadzenie działalności wspierających działania humanitarne; ubolewa nad brakiem właściwych procedur nadzoru i odpowiedzialnego zarządzania przez partnerów FPA swymi partnerami wykonawczymi; wzywa Komisję w związku z tym do zajęcia się tą kwestią, uznając zagrożenie, jakie może to stworzyć w przypadku oszustw, braku dostępu do leżących u podstaw dokumentów oraz faktu, że ECHO nie posiada mechanizmów wyodrębniania partnerów wykonawczych, którym zlecono usługi podwykonania;

Czwartek, 2 lutego 2012 r.

31. wierzy, że skuteczne i stałe włączanie beneficjentów w planowanie i gospodarowanie pomocą jest jednym z podstawowych warunków wysokiej jakości i szybkości reakcji humanitarnych, w szczególności w przypadku długotrwałych kryzysów; zwraca uwagę, że w wielu przypadkach nie przewidziano formalnych mechanizmów na wnoszenie skarg/opinii zwrotnej przez beneficjentów na temat odnośnego partnera ani jasnych zasad ochrony informatorów; podkreśla, że stanowi to ważny środek poprawy skuteczności i rozliczalności, a także zapobiegania potencjalnym przypadkom nadużywania surowców pomocy; wzywa DG ECHO do niezwłocznego ustanowienia takich mechanizmów;

32. przypomina zalecenie EAS, zgodnie z którym nie ma zapotrzebowania na poprawione monitorowanie dystrybucji i post-dystrybucji ze strony pracowników, którzy nie są osobiście zaangażowani w ten proces, by weryfikować, czy ocena potrzeb wyróżniła wszystkie wymogi i czy zostały one spełnione; wzywa Komisję do wprowadzenia w życie nauki zaczerpniętej z tych działań monitoringowych;

Partnerzy ONZ

33. przypomina opinię ETO zamieszczone w specjalnym sprawozdaniu 15/2009, że wymogi strategiczne i prawne dotyczące wyboru partnerów w obiektywny i przejrzysty sposób w odniesieniu do partnerów ONZ niedostatecznie przekładają się na kryteria praktyczne, by wesprzeć proces podejmowania decyzji; wzywa Komisję do systematycznego przeprowadzania i dokumentowania porównań formalnych ocen mechanizmów udzielania pomocy wykorzystywanych przez ONZ oraz innych partnerów;

34. odnotowuje, że poza swym wkładem do kosztów pośrednich (do 7% budżetu na jedno działanie), tj. kosztów, które nie odnoszą się bezpośrednio do wdrożenia konkretnego projektu, Komisja dofinansowuje szereg kosztów związanych z projektem bezpośrednio (koszty bezpośrednie), w tym koszty wsparcia biur lokalnych, utrzymania pracowników i transportu bezpośrednio związanych z działalnością; zwraca uwagę, że poziomy kosztów wsparcia, jak transport, przechowywanie i przeładunek (np. pomoc żywnościowa) znacznie się zmienia; uznaje, że przyczyna takiego stanu rzeczy może wynikać z warunków panujących w danym kraju, ale zwraca uwagę, że może być to także spowodowane koniecznością usprawnienia działań, by stały się bardziej opłacalne; sugeruje, by Komisja oceniała poziom kosztów wsparcia odnosząc się do normalnej rozpiętości lub wysokości referencyjnej dla odnośnego projektu, celem określenia, czy jest on rozsądny;

Sprawy różne

35. podkreśla, że równoległe do podstawowych kryteriów, jak doświadczenie i wiedza fachowa, osiągnięcia w przeszłości, koordynacja, dialog i szybkość, również opłacalność musi się stać ważnym kryterium wyboru partnerów; z zadowoleniem przyjmuje fakt, że ECHO obecnie pracuje nad opracowaniem systemu informacji porównawczej na temat kosztów („system obserwacji kosztów do celów porównawczych”) opartej na porównywalnych kosztach jednostkowych; podkreśla znaczenie wykorzystania informacji dostarczanych przez to narzędzie, by analizować opłacalność propozycji projektów;

36. zwraca uwagę na częste uzupełnianie budżetu DG ECHO, zarówno poprzez wykorzystywanie rezerwy na pomoc nadzwyczajną, jak i przesunięcia z innych pozycji budżetowych działu „Pomoc zewnętrzna” EFR; uznaje uzupełnianie budżetu za problem strukturalny; podkreśla konieczność opracowywania realistycznych budżetów, w ramach których przyznawanie środków przeznaczonych na klęski żywiołowe lub na działania humanitarne byłoby oparte na potwierdzonym doświadczeniu w zakresie wydatków z poprzednich lat;

37. podkreśla, że Unia Europejska musi zwiększyć swoją zdolność reakcji wobec coraz częstszego występowania poważnych katastrof naturalnych; przypomina w związku z tym, że Parlament od wielu lat domaga się bardziej realistycznego budżetu na pomoc humanitarną, aby uniknąć stale utrzymującego się niedostatecznego zasilenia odnośnych pozycji budżetowych i móc zapewnić pewne finansowe pole manewru na cały rok budżetowy, oraz utrzymania spójnej równowagi między finansowaniem działań służących zapobieganiu katastrofom humanitarnym i działań mających na celu szybkie reagowanie na sytuacje kryzysowe, zarówno spowodowane klęskami żywiołowymi, jak i czynnikiem ludzkim;

Czwartek, 2 lutego 2012 r.

38. wyraża zadowolenie w związku z niedawnym komunikatem Komisji Europejskiej w sprawie wieloletnich ram finansowych 2014-2020, które przewidują zwiększenie budżetu na instrument pomocy humanitarnej, tj. 6,4 mld EUR na ten okres (tzn. średnio rocznie 915 mln EUR wobec 813 mln EUR w okresie 2007-2013); z satysfakcją odnotowuje również zwiększenie rezerwy na pomoc w nagłych przypadkach na ten sam okres do kwoty 2,5 mld EUR oraz propozycję przeniesienia niewykorzystanych środków z rezerwy na następny rok i zwraca się do Komisji, aby przeznaczała te środki głównie na pilną pomoc humanitarną;

39. domaga się, aby budżet UE wspierał działania mające na celu przewidywanie katastrof, przygotowanie się do nich, zapobieganie im i szybsze reagowanie na nie, a także środki zapewnienia bardziej elastycznego podejmowania działań o charakterze rozwojowym jako narzędzi wyjścia z sytuacji kryzysowych; wyraża ubolewanie, że konkretne postępy w łączeniu pomocy doraźnej, odbudowy i rozwoju są stale ograniczone, pomimo wielu politycznych deklaracji w ostatnich latach;

40. domaga się więc, aby przeznaczano większą ilość lepiej zarządzanych środków na zapewnienie ciągłości pomocy w fazach przejściowych między pomocą doraźną i pomocą na rozwój, a także aby podjąć rozważania ukierunkowane na elastyczność i wzajemne uzupełnianie się istniejących instrumentów finansowych, szczególnie w ramach krajowych i regionalnych dokumentów strategicznych EFR i instrumentu finansowania współpracy na rzecz rozwoju; domaga się otoczenia szczególną troską dzieci, jak również kobiet w ciąży i matek małych dzieci i zapewnienia im żywności, ubrań, możliwości ewakuacji i transportu oraz opieki medycznej, aby zapobiegać niechcianym ciężom i chorobom przenoszonym drogą płciową, i wzywa do potraktowania tej kwestii jako priorytetu w ramach istniejących mechanizmów finansowych;

41. zaleca, by pierwotny nacisk tego przejściowego, ukierunkowanego na odbudowę etapu pomiędzy pomocą doraźną a rozwojem polegał w pierwszej kolejności na budowaniu potencjału lokalnych instytucji oraz na dużym zaangażowaniu lokalnych organizacji pozarządowych i stowarzyszeń na etapach planowania i wdrażania, aby ułatwić tworzenie podstaw skutecznych i wysokiej jakości programów na rzecz rozwoju społecznego;

42. uważa, że działania finansowane przez ECHO są dostatecznie widoczne; docenia znaczenie środków mających na celu zapewnienie widoczności w zakresie rozliczalności i pomagających ograniczyć ryzyko podwójnego finansowania; podkreśla, że widoczność nie powinna stać się dla agencji pomocy humanitarnej sposobem promowania marki ani nie powinna prowadzić do konkurencji osób o widoczność kosztem spełniania rzeczywistych potrzeb beneficjentów;

43. uważa, że rosnąca, szeroka rola przyznana konsorcjom ma potencjalnie pozytywny skutek jeśli chodzi o pomnażanie reakcji humanitarnej oraz poprawę koordynacji; wzywa Komisję do udzielenie jasnych wytycznych, aby zagwarantować przejrzystość i zapewnić, iż konsorcja te nie wpłyną negatywnie na różnorodność wspólnoty organizacji pozarządowych, w szczególności małych i średnich rozmiarów;

Zrównoważony charakter, spójność i dopełnianie się

44. wskazuje na znaczenie powiązania doraźnej pomocy, odbudowy i rozwoju, aby zwiększyć ich współdziałanie i zapewnić sprawne przejście od pomocy humanitarnej do pomocy na rzecz rozwoju; podkreśla, że wciąż jeszcze wiele pozostaje do zrobienia, aby usprawnić koordynację, wydajność, skuteczność i spójność doraźnej pomocy, odbudowy i rozwoju;

45. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że DG ECHO wspiera ograniczanie ryzyka związanego z klęskami żywiołowymi (DRR) za pomocą programu DIPECHO i jako nieodłączny element akcji humanitarnych;

Czwartek, 2 lutego 2012 r.

46. wzywa DG ECHO do skupienia się w większym stopniu na zrównoważonym charakterze akcji humanitarnych; apeluje do DG ECHO oraz do innych właściwych służb Komisji o zwrócenie większej uwagi na DRR i gotowość na wypadek wystąpienia klęsk żywiołowych, zwiększenie odporności zagrożonego społeczeństwa poprzez budowanie jego potencjału, szkolenie, przyjmowanie środków podnoszenia świadomości społecznej i utworzenie skutecznych systemów wczesnego ostrzegania w krajach podatnych na klęski żywiołowe i w państwach dotkniętych kryzysem, aby mogły one właściwie reagować;

47. uważa, że wrażliwość kulturowa i wiedza stanowią zasadniczy czynnik skuteczności udzielanej pomocy humanitarnej; podkreśla dla przykładu, że produkty rozprowadzane w ramach akcji humanitarnych muszą być odpowiednie i akceptowalne przez miejscową ludność;

48. apeluje do DG ECHO o dokładne przeanalizowanie ewentualnych negatywnych skutków pomocy humanitarnej; wskazuje na fakt, że, na przykład, nadwyżka pomocy żywnościowej może zniechęcić miejscową ludność do produkcji żywności i wywierać negatywny wpływ na lokalne rynki, a w konsekwencji zagrozić bezpieczeństwu żywnościowemu w długiej perspektywie;

49. wzywa Komisję do zapewnienia większej spójności i dopełniania się pomocy humanitarnej i pomocy rozwojowej zarówno na płaszczyźnie politycznej, jak i w praktyce;

50. uważa, że obecny poważny kryzys żywnościowy w Rogu Afryki jest również tragicznym skutkiem braku spójności i dopełniania się międzynarodowej pomocy humanitarnej i pomocy rozwojowej; wskazuje na fakt, że w przeciwieństwie do klęsk naturalnych, kryzys ten narastał powoli, stopniowo przekształcając się w klęskę humanitarną; przypomina, że niestety susze i niedobory żywności w Rogu Afryki nabrały chronicznego charakteru; ubolewa nad faktem, że mimo takiego stanu rzeczy i ogromnej pomocy rozwojowej, której udzielono temu regionowi w ciągu poprzednich dziesięcioleci, brak jest widocznych skutków w zakresie zwiększenia samowystarczalności lokalnych rolników i tym samym zapewnienia zrównoważoności;

Haiti i Pakistan

51. ubolewa nad faktem, że rok 2010 pozostanie w pamięci jako rok dwóch ogromnych klęsk żywiołowych: potężnego trzęsienia ziemi na Haiti, po którym wybuchła epidemia cholery, oraz niespotykanych powodzi w Pakistanie;

52. zauważa, że w 2010 r. DG ECHO przeznaczyła 122 mln EUR dla Haiti i 150 mln EUR dla Pakistanu oraz że pomoc humanitarna przyznana przez ECHO Pakistanowi była największą interwencją, jaką dyrekcja ta kiedykolwiek przeprowadziła w ciągu jednego roku;

53. przyznaje, że skala klęsk żywiołowych i nieodłącznie związane z nimi problemy, w tym fizyczny dostęp i kwestie bezpieczeństwa, sprawiły, że warunki były niezwykle trudne; zaznacza, że obie te klęski obnażyły podobne problemy;

54. zwraca uwagę na fakt, że skuteczna międzynarodowa koordynacja jest podstawowym warunkiem wstępnym osiągnięcia skutecznej i wydajnej pomocy humanitarnej; dostrzega wartość dodaną jak i konieczność działania pod auspicjami Biura ONZ ds. Koordynacji Pomocy Humanitarnej (OCHA) podczas akcji udzielania pomocy humanitarnej;

55. zauważa, że Komisja udziela OCHA znacznego wsparcia; ubolewa nad faktem, że doświadczenia na Haiti i w Pakistanie naświetliły problem obecnej niewystarczającej zdolności OCHA do koordynacji działań; podkreśla, że zdolność OCHA do pełnienia roli koordynatora podważyły: niewielki potencjał, nieodpowiednia ocena potrzeb i jedynie częściowo sprawne narzędzia elektroniczne do przetwarzania informacji;

Czwartek, 2 lutego 2012 r.

56. zauważa, że Komisja znacznie wsparła ONZ w jej wysiłkach na rzecz rozwinięcia i wdrożenia systemu klastrowego; podkreśla, że obie te klęski żywiołowe pokazały, iż wciąż jeszcze wiele pozostaje do zrobienia, aby zwiększyć skuteczność, wydajność i koordynację oraz umocnić poczucie odpowiedzialności i rozliczalności;

57. zaznacza, że Komisja nie przekazała sprawozdawcy Parlamentu ostatecznych sprawozdań informacyjnych i finansowych partnerów ECHO z wykonania akcji humanitarnych po katastrofach na Haiti i w Pakistanie w 2010 r., ze względu na to, że zawierały dane szczególnie chronione na temat partnerów ECHO; podkreśla, że Parlament musi mieć dostęp do takich sprawozdań lub co najmniej do najważniejszych faktów w zakresie wydajności i skuteczności wykonania akcji, aby mógł ocenić prawidłowość zarządzania finansami;

58. zwraca uwagę, że Komisja Kontroli Budżetowej wyśle do Haiti delegację w następstwie problemów ujawnionych w związku z pomocą przyznaną temu państwu;

59. apeluje do Komisji o poruszenie kwestii dotyczących ONZ z właściwymi organami organizacji;

*

* *

60. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie oraz Komisji.

W stronę spójnego europejskiego podejścia do zbiorowego dochodzenia roszczeń

P7_TA(2012)0021

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 2 lutego 2012 r. „W stronę spójnego europejskiego podejścia do zbiorowego dochodzenia roszczeń” (2011/2089(INI))

(2013/C 239 E/05)

Parlament Europejski,

- uwzględniając dokument roboczy służb Komisji z dnia 4 lutego 2011 r., konsultacje publiczne pt. „W stronę spójnego europejskiego podejścia do zbiorowego dochodzenia roszczeń” (SEC(2011)0173),
- uwzględniając projekt wytycznych pt. „Ustalanie wysokości szkody w dochodzeniu roszczeń odszkodowawczych z tytułu naruszenia art. 101 lub 102 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, opublikowany przez Komisję w czerwcu 2011 r.,
- uwzględniając dyrektywę 2009/22/WE w sprawie nakazów zaprzestania szkodliwych praktyk w celu ochrony interesów konsumentów ⁽¹⁾,
- uwzględniając dokument konsultacyjny w sprawie dalszych działań w następstwie zielonej księgi w sprawie dochodzenia zbiorowych roszczeń konsumentów, opublikowany przez Komisję w roku 2009,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 26 marca 2009 r. w sprawie białej księgi dotyczącej roszczeń o odszkodowanie za stosowanie praktyk ograniczających konkurencję i nadużywanie pozycji dominującej ⁽²⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. L 110 z 1.5.2009, s. 30.

⁽²⁾ Dz.U. C 117 E z 6.5.2010, s. 161.